

[Madsen-Mygdal.]

stadig udslynges en hel Masse Ord og Betegnelser — der opstaaer jo i Regelen flere nye hvert Aar —, og disse Ord og Betegnelser skal vi saa diskutere, og saa skal vi senere have Besvær med at prøve paa at definere dem og blive klar paa, *hvad* det egentlig er, disse Ord betyder. Men Ord er jo fuldkommen ligegyldige, det er *Realiteten*, det kommer an paa, og det, der er *Realiteten* i denne Sag, er kort udtrykt dette, at hvis vi lader Landet ligge aabent og vor Neutralitet være ganske uden Forsvar — og om vi vedtager Regeringens Forslag til 18 Mill. Kr. eller slet ingenting, er i denne Forbindelse ligegyldigt —, saa betyder det jo aldeles ikke noget i Retning af, at vi unddrager os Krig eller sætter os udenfor Krigens System, som de Herrer siger, det betyder i Virkeligheden det modsatte. Det betyder, at vi udsætter os *mere* end noget andet Land og *før* noget andet Land for at blive inddraget i Krigens Ulykker. Det er i Virkeligheden det, som de to Partier, der er saa betaget af deres mageløse Fredsvenlighed, nu er i Færd med at forberede, og heroverfor vil jeg endnu en Gang gentage, at paa den Vej vil vi fra Venstres Side ikke følge. Ansvarret derfor kan til sin Tid blive stort nok og tungt nok at bære, og vi ønsker ikke fra Venstres Side at have Del i dette Ansvar.

Den højtærede Udenrigsminister sagde, at det, som den forrige Regering havde bragt i Forslag, var et Skinforsvar, men den nuværende Regerings Forslag var ikke noget Skinforsvar, det var ikke andet end, hvad det gav sig ud for. Ja, heri tror jeg nu, den højtærede Udenrigsminister tager ganske og aldeles fejl. Det, Regeringen nu foreslaar, kan, vitterligt for alle, ikke bruges til noget som helst andet end netop det at opstille et Skin af, at vi dog vil et eller andet. Det Forslag, som vi stillede, indeholdt en virkelig effektiv Løsning af de særlige Neutralitetsopgaver, som paahviler vort Land, Opgaver, som det ikke blot er vor Pligt at opfylde, men som vi ogsaa indenfor det overkommelige Grænser er i Stand til at opfylde. Er nu den højtærede Udenrigsminister virkelig saa ophøjet og saa vis, at han helt tør se bort fra, hvad andre smaa Nationer foretager sig til Neutralitetens Opretholdelse og Fredens Bevarelse? Tør Udenrigsministeren paastaa, at det Forsvar, der findes i Norge, i Sverige, i Finland, ogsaa er et Skinforsvar? Og hvis Udenrigsministeren ikke tør paa-

staa det, hvorfor bliver en positiv Ordning saa til et Skinforsvar i Danmark, naar den ikke er det i de andre nordiske Lande?

Men jeg ved jo godt, at det er ganske unyttigt at prøve paa at faa den højtærede Udenrigsminister til at forstaa noget af det, jeg her taler om. Om Rejsen til Genève sagde den højtærede Udenrigsminister: Man spurgte os, den Gang vi tog derned: Hvorledes kommer de Herrer tilbage? Har De ikke, naar de vender hjem til Danmark, lært, at de Ting, De er inde paa, er umulige? Ja, jeg ved naturligvis ikke, hvem der har spurgt saadan, men saa meget tør jeg sige, at det kan ikke være Folk, der har haft ret meget Kendskab til den højtærede Udenrigsminister og hans Standhaftighed. Naar Udenrigsministeren kommer hjem og forsikrer, at han intet har lært, er det akkurat, hvad jeg havde ventet mig. Var han kommet hjem og havde sagt det modsatte, at han havde lært noget, vilde jeg i høj Grad have forundret mig. Med alle de mange udmærkede Egenskaber, vor nuværende højtærede Udenrigsminister er i Besiddelse af, er det aabenbart, at paa det Omraade, som vi her beskæftiger os med, med Hensyn til vort Lands Neutralitetsforsvar og vort Lands Forhold til andre Nationer i denne Henseende, dør er den højtærede Udenrigsminister fuldstændig indkapslet. Det er mange Aar siden, at den højtærede Udenrigsminister var i Stand til at lære noget som helst paa dette Omraade, og jeg gad vide, hvor i Verden vi skulde sende ham hen i Forventning om, at han overhovedet var i Stand til at lære noget. En hel Verdenskrig har ikke formaet at vække ham op, og den Omstændighed, at han selv som Forsvarsminister har anvendt langt større Beløb til Forsvaret end nogen anden Minister, oven i Købet til et Forsvar, han var Modstander af, lader ham ganske upaa- virket. Bagefter fortsætter den højtærede Udenrigsminister ganske i de samme Cirkler som før, og den højtærede Udenrigsminister er uforanderlig den samme. Og nu kommer Udenrigsministeren altsaa hjem og fortæller os triumferende: Vi har ikke lært noget, for de sagde ikke noget; for at bruge Udenrigsministerens egne Ord: Ikke en Indvending har lydt fra nogen som helst Side under Forhandlingerne dernede. Men havde den højtærede Minister egentlig tænkt sig det? Havde den højtærede Udenrigsminister tænkt sig, at det skulde ske, eller at det kunde ske? Meget rigtigt bemærkede jo Ministeren selv, at det vilde „stride mod al Fremgangsmaade indenfor